

SONIA AGENTKA

Osoby:
SONIA
PRVÝ
DRUHÝ
TRETÍ
ŠTVRTÝ
PIATY

1.obraz

Pred rannou kávou

(Osoby prichádzajú postupne. Vedú dialóg a od portálu k portálu prechádzajú javiskom. Ak sa stretnú, zarazia sa na chvíľu, aby znovu pokračovali v zhone.)

PRVÝ: Potrebujem šoféra! Okamžite potrebujem šoféra!

DRUHÝ: Nová kravata! Bola úplne nová. Teraz ju už môžem vyhodiť!

PRVÝ: Potrebujem šoféra! Nájde sa tu niekde nejaký šofér?!

TRETÍ: Výťah nefunguje! Tie schody ma zabijú!

DRUHÝ: So! Sofou sa to dá vyčistiť! Podajte mi niekto soľ?

TRETÍ: Prečo ešte nie je hotová káva? Kto má dnes variť kávu?!

PRVÝ: To nie je možné! To nie je možné! Okamžite potrebujem auto!!

DRUHÝ: To sa naozaj nenájde v celom dome štipka soli! Nemôžem predsa chodiť celý deň so špinavou kravatou! *(Zostáva na scéne.)*

TRETÍ: Kto má dnes variť kávu? *(Zostáva na scéne.)*

DRUHÝ: Neviem. Nevideli ste niekde soľ?

TRETÍ: Soľ?

DRUHÝ: Potrebujem si vyčistiť kravatu. Nemôžem predsa chodiť celý deň so špinavou kravatou. Potrebujem štipku soli. Na vyčistenie.

TRETÍ: Soľ som nevidel.

PRVÝ: Neviete kam sa podeli všetci šoféri? Nutne potrebujem auto a šoféri zmizli. *(Zostáva na scéne.)*

ŠTVRTÝ: Výťah nefunguje. Musel som až sem hore po schodoch! Kto dnes varí kávu? *(Zostáva na scéne.)*

PRVÝ: Výťah som dal vybúrať.

ŠTVRTÝ: Vybúrať?

PRVÝ: Počítal som, koľko času strávime denne vo výťahu. Každý deň musíme prejsť všetkých päť poschodí - a nie raz. Na piate, potom na tretie, zase na piate, na prvé, potom na druhé, a zase na tretie. Na štvrté a na prvé a na druhé a na tretie a na piate... Viac ako dve hodiny denne strávime vo výťahu. Tak som ho dal vybúrať.

TRETÍ: Neviete kto má dnes variť kávu?

PRVÝ: Neviem.

PIATY: Výťah nefunguje. Dal som zavolať opravára. *(Zostáva na scéne.)*

ŠTVRTÝ: Myslím, že to bolo zbytočné.

PIATY: Uvidíme.

PRVÝ: Nie. Výťah som dal vybúrať.

PIATY: Aha.

ŠTVRTÝ: Počítal, koľko hodín strávime denne vo výťahu. Vypočítal - dve. Tak ho dal vybúrať.

PIATY: Aha. Minulý rok sme museli predať naše autá, aby sme sa nenamočili do žiadnej dopravnej nehody. Tento rok okrem toho, že chodíme pešo, budeme navyše chodiť po schodoch.

PRVÝ: Zvykneme si.

PIATY: Uvedomujete si, že každý deň musíme prejsť všetkých päť poschodí - a nie raz! Na piate, potom na tretie, zase na piate, na prvé, potom na druhé, a zase na tretie. Na štvrté a na prvé a na druhé a na tretie a na piate... A ododneška, všetko to, po schodoch. Obávam sa, že to nebol najlepši nápad.

PRVÝ: Asi máte pravdu.

PIATY: Dnes mám variť kávu.

TRETÍ: Výborne. Prišli ste teda v pravý čas. Už sme sa nevedeli dočkať.

DRUHÝ: Nedá sa to vyčistiť ani sofou. Obávam sa, že to nepôjde vyčistiť ničím. Dnes teda budem bez kravaty. Varíte kávu, nie?

PIATY: Áno.

DRUHÝ: Výborne! Nakoniec deň nebude až taký zlý. Obával som sa, začal totiž nepríjemne. Ale káva bude. To je dobre. To je dobre.

2. obraz

Ranná káva

(Každodenný rituál - páni sedia a popíjajú kávu.)

TRETÍ: Bolo to veľmi jednoduché: šofér nepretržite trúbil a kričal, aby mu ušli z cesty. Ľudia sa rozutekávali na všetky strany. Akoby medzi nich padala jedna bomba za druhou, tak odskakovali. Zábavné, veľmi zábavné.

ŠTVRTÝ: Stihli ste to?

TRETÍ: Došli sme tam včas, ale zvláštne, veľmi zvláštne, tá budova tam nebola.

DRUHÝ: Nebola?

TRETÍ: Prišli sme na určené miesto, dokonca prvé, ale tá budova tam nebola.

PRVÝ: Budova predsa nemože zmiznúť.

PIATY: Samozrejme, ak dali inzerát, že ju chcú predať, musela tam byť.

TRETÍ: Nebola tam! Nie som predsa sprostý. Ani budova, ani číslo - jednoducho prázdné miesto a ... číslo domu 72, a potom 74.

DRUHÝ: Tak potom ju niekto kúpil a preniesol. Dnes sa to dá. Prenášajú domy z miesta na miesto. Podľa toho, ako sa im to hodí. Kludne by mohli preniesť aj celé mesto - napríklad - Paríž do Amsterdamu.

PRVÝ: Prosím vás, čo je to za blbosť - prečo by prenášali Paríž do Amsterdamu...?!

DRUHÝ: Ale nie! To je predsa jedno - hoci aj do Londýna alebo do Washingtonu.

ŠTVRTÝ: To by nás ale museli upozorniť vopred! Neprenášali by predsa mesto aj s obyvateľmi!

DRUHÝ: Dnes sú na to metódy! Tajne, cez noc - a zobudíte sa pri severnom mori.

TRETÍ: Ak tú budovu preniesli do iného mesta, mali zmeniť adresu aj v inzerráte - napísať mesto, kde sa tá budova momentálne nachádza.

PIATY: Možno ostala v Paríži iba je teraz na inej ulici!

TRETÍ: Celé sa mi to zdá nepravdepodobné! Budova predsa nemohla len tak zmiznúť! Určite tam už od vojny nestojí, alebo ju zbúrali, alebo sa rozpadla, alebo nebola postavená a oni si mysleli, že z toho urobia nejaký dobrý obchod! Blázni!

PIATY: Zdalo sa mi, že ten obchod s tabakom tu za rohom, sa čoraz viac stáva ohniskom rôznych konfliktov. Niet dňa, že by tam po sebe neziapali, alebo sa nemlátili.

ŠTVRTÝ: Ten chlapík, čo to vlastní sa podľa mňa v niečom topí. Má strhaný výraz a nešťastné oči. Na druhej strane, ide predsa len o núdnú trafiku. Aké problémy taká trafika už len môže mať?!

PRVÝ: Čo vy môžete vedieť - možno tam predáva drogy.

PIATY: To som si myslel, ale je to nepravdepodobné. Chlapík je starý a zdá sa byť trochu...blázon.

TRETÍ: Blázon sa skôr pustí do väčšieho obchodu - nemá zábrany. Okrem toho, okolo neho poletuje nejaká mladá buchta.

PRVÝ: Tá si s ním teda zažije. Veď ten fúzač smrdí od hlavy až po päty od toho najodpornejšieho tabaku, aký poznám.

PIATY: Možno sa jej to páči...

ŠTVRTÝ: To sa mi nechce veriť.

DRUHÝ: Mladá môže mať trochu zvrhlé chute.

TRETÍ: Hmmm - cicinka...

PIATY: Poznať jej tajné myšlienky - to by sme všetci padli na zadok.

PRVÝ: Tá mu určite urobí všetko, čo od nej chce.

PIATY: Smilník starý, ten si to vie zariadiť.

TRETÍ: Potom má strhaný výraz, keď celé noci len jebe.

DRUHÝ: Páni, ten sa mi nepozdával už dávno. Mám tušenie, že nám ten odporný chlap chce niečo vyvieť.

ŠTVRTÝ: Dáme si naňho pozor. Obávam sa, že ten chlap je nebezpečný.

PIATY: Podobný prípad sa nám stal pred tromi rokmi. Na to by sme nemali zabúdať, na takúto udalosť.

ŠTVRTÝ: Svätá pravda. To bolo s tým pofovnikom. Zelený trubiroh. Kto ho sem vlastne dovliekol?

PRVÝ: No ... To teraz nie je dôležité. Hlavne, že sme ho včas preukli.

DRUHÝ: Tak, tak. Lákal nás do akéhosi pofovnickeho spolku, na čom nie je nič zlé. Až kým od nás nechcel členské príspevky. Pochopíte niečo také? Zaplatiť za to, že môžete niekoho zastreliť?

TRETÍ: Ešte, že sa nám to zdalo hneď podozrivé. Keby sme boli zaplatili, určite by to nedopadlo dobre. Predstavte si, že povolenie vraždiť si v tom spolku predplatí ďalších dvadsať ľudí. A len tak zo špásu by nás boli postrieľali. Ten chlap bol blázon. Je dobre, že sme ho odrovnali skôr, ako vôbec stihol takýto spolok rozbehnúť.

ŠTVRTÝ: Musíme sa mať na pozore. Zo dňa na deň sa rodí množstvo bláznov. Úchylky, samé úchylky!

PRVÝ: Nevedia do čoho sa pustiť, tak otravujú život iným.

PIATY: A my aby sme sa báli...

TRETÍ: Kryli si chrbáty a kliesnili si cestu.
DRUHÝ: Ani jednu chybu, lebo ...
ŠTVRTÝ: Stačí, že takého blázna stretnete na ulici.
DRUHÝ: Je schopný najhoršieho.
PIATY: Tvári sa ako anjelik!
PRVÝ: A - bác!
DRUHÝ: Toho trafikanta bude musieť niekto odrovnať. Nemôžeme riskovať a kto vie, či dnes už nie je neskoro.
PIATY: Zavesí sa na nás.
PRVÝ: Špicluje telefóny!
ŠTVRTÝ: Kontroluje účet v banke!
DRUHÝ: Vie o všetkom, čo robíme a ... hovoríme - Pssst!! Možno už zapojil odpočúvacie zariadenia - žiadne konkrétosti! Žiadne mená!
TRETÍ: Mičme! Mičanie je najistejšie.
PIATY: Vierne, ako im prejsť cez rozum!
DRUHÝ: Máme množstvo práce. Deň čo deň! Prečo nám nedajú pokoj - robia nám starosti. A potom musíme byť zlí!
ŠTVRTÝ: To je to! My musíme byť zlí. Nútia nás k tomu, presviedčajú každý deň. Páni, to je náš osud.
PRVÝ: Osud...
ŠTVRTÝ: A nadelili nám ho blázni. Úchylky, samé úchylky.
TRETÍ: Do práce, páni.
(*Pán súhlasne prikývnu.*)

3. obraz

Po rannej káve

(*Tá istá hra ako v prvom obraze.*)

PRVÝ: Potrebujem šoféra! Okamžite potrebujem šoféra! Nájde sa tu niekde nejaké auto?
ŠTVRTÝ: Na štvrtom poschodí zase robia problémy. Celé ho dám vyhodiť do vzduchu! To bude najlepšie!
TRETÍ: V noci vraj tri hodiny nešiel prúd! To nie je možné - takéto tri hodiny nás môžu zruinovať!
ŠTVRTÝ: Nech niekto zistí, čo sa stalo, posadte niekoho k telefónu!
PIATY: Čo sa stalo?
TRETÍ: Tri hodiny nešiel v noci prúd.
PIATY: Nech niekto okamžite zistí, čo sa počas tých troch hodín stalo.
TRETÍ: To chcete, aby kúpil noviny, alebo čo? Tie tri hodiny nám ušli a už sa nikdy nedozvieme, čo sa stalo.
ŠTVRTÝ: Čo teda urobíme?
PIATY: Asi nič. Zmierme sa s tým.
TRETÍ: Zmierme sa s tým.
DRUHÝ: Na druhé poschodie doniesli automat na hamburgery. Mám ho zaplatiť?
ŠTVRTÝ: Kto ho dal objednať?
DRUHÝ: Neviem, ale jeden už je na prvom aj na treťom.
PIATY: Tak načo nám bude ešte na druhom?

ŠTVRTÝ: Kto ho dal objednať?
TRETÍ: Kto ich vždy objednával?
DRUHÝ: Ja!
PIATY: A čo tento - objednali ste ho?
DRUHÝ: Nie, tento...nie!
PRVÝ (*prichádza*): Predstavte si, páni, nakoniec mi požičala auto sekretárka z čísla 201 na druhom poschodí. Všetci šoféri vraj dnes museli...
DRUHÝ: Dali ste objednať automat na hamburgery? Doniesli ho pred chvilfou na druhé poschodie.
PRVÝ: Automat na hamburgery? Ved' máme jeden na prvom a jeden na treťom - možno tento bude mať väčší výber.
PIATY: Dali ste ho teda objednať?
PRVÝ: Ja? Samozrejme, že nie.
ŠTVRTÝ: Ani vy?
DRUHÝ: Nie...
TRETÍ: Bomba! Je tam bomba!
PRVÝ: Čože?!
PIATY: Preboha!
ŠTVRTÝ: Niekto musí zísť dole!
DRUHÝ: A zistiť, či je to pravda.
TRETÍ: Kedy vybuchne...
PRVÝ: A aká je silná.
PIATY: Možno má zničiť iba jedno poschodie.
ŠTVRTÝ: Možno celý dom.
DRUHÝ: Zabiť všetkých...
TRETÍ: A hlavne nás...
PRVÝ: Nech tam niekto zabehne!
ŠTVRTÝ: Kto ho prvý objavil?
DRUHÝ: Prečo je to dôležité!
TRETÍ: Ten, kto ho prvý objavil, nech sa k nemu vráti.
ŠTVRTÝ: Bolo by predaš podozrivé, keby tam prišiel niekto iný.
PIATY: Musí tam ísť ten, ktorý tam bol predtým!
DRUHÝ: Tak ja teda idem, páni. (*odíde*)
PRVÝ: Možno to nebude také zlé.
ŠTVRTÝ: Bomba - to nie je len tak...
TRETÍ: Treba ju dať vyrobiť, zaplatiť...
PIATY: A hlavne mať dôvod!
TRETÍ: A kto má dôvod...?
PRVÝ: Nemáme nepriateflov!
ŠTVRTÝ: Alebo azda ... áno?
PIATY: Možno ten trafikant!
PRVÝ: Alebo pofovnik!
ŠTVRTÝ: To nie je možné! Toho sme dali zabiť!
TRETÍ: Tak potom niekto iný!
PRVÝ: Ale kto?
PIATY: Niekto neznámy!
TRETÍ: Úplne nový.
ŠTVRTÝ: Ale o čo mu ide?

TRETÍ: Chce nás ... zničiť!
PRVÝ: Predsa nemá dôvod!
ŠTVRTÝ: To nemôžeme vedieť!
PIATY: Radšej mlčme.
PRVÝ: A počkajme na výsledok.
TRETÍ: Možno to je celkom ináč.
ŠTVRTÝ: A žiadna bomba tam nie je.
PIATY: Čo keď už vybuchla?!
TRETÍ: To by sme počuli!
PRVÝ: Možno je to bomba, ktorú nepočuť! Nebezpečný, jedovatý plyn...

ŠTVRTÝ: Alebo zákerná vraždiaca kvapalina!
TRETÍ: Prečo sa nevracia?
PRVÝ: Snaží sa ju zneškodniť!
PIATY: To nech nerobí! Bomba vybuchne!
TRETÍ: Určite je načasovaná.
PRVÝ: Alebo vybuchne, keď si dáte prvý hamburger.
ŠTVRTÝ: To by bol trochu drahý hamburger.
PRVÝ: Hlavne chutný.
TRETÍ: Čo chutný. Ani by ste si nestihli hryznúť, už by bolo po vás.
PIATY: Ak nejde hamburger do žalúdka, musí žalúdok k hamburgeru

PRVÝ: To sú nemiestne vtipy.
TRETÍ: Choďte mu niekto pomôcť!
ŠTVRTÝ: Prečo nejдете vy?
PIATY: Správne! Choďte vy, sám ste to navrhli - choďte mu teda pomôcť.
TRETÍ: Ja?
PRVÝ: Samozrejme, že vy! Niekto predsa musí ostať tu, hore!
ŠTVRTÝ: Ak má bomba vybuchnúť, dozviete sa to a môžete utekať, zatiaľčo my - my, nič netušiaci, zahynieme.
PIATY: Pôjdem ja. Trochu sa v bombách vyznám a...
TRETÍ: Viem, že by som mal ísť dole. Sám som navrhol, že by niekto nášmu kolegovi mal ísť pomôcť, vezmem to teda na seba, a ak sa neurazíte...

PRVÝ: Ak sa naozaj nemôžete dohodnúť, vezmem to na seba a...
ŠTVRTÝ: Čo keď je už dávno preč? Utekol, pretože zistil...
TRETÍ: To nie je možné, je tu predsa množstvo ľudí, ktorých mohol poslať, aby nás...
PIATY: To si naozaj myslíte, že by bol niekto schopný utekať sem a upozorniť nás, že má o pár sekúnd vybuchnúť bomba, namiesto toho, aby si zachránil holý život?
PRVÝ: To je pravda - je možné, že sme v celom dome úplne sami.
ŠTVRTÝ: Všetci to už vedia.
TRETÍ: Iba my nie.
PIATY: Ostali sme poslední.
TRETÍ: A bomba má vybuchnúť o pár sekúnd!
ŠTVRTÝ: Štyri!
TRETÍ: Tri.

PIATY: Dva!!
(*Líhajú si na zem, akoby mala naozaj vybuchnúť bomba, namiesto bomby sa však objaví DRUHÝ.*)
DRUHÝ: Páni! No, tak páni! Neuveriteľné! Ten automat...
TRETÍ: Nevybuchol.
DRUHÝ: Ani nemal vybuchnúť.
ŠTVRTÝ: Ako to, že nemal vybuchnúť.
PIATY: Chcete povedať, že tam nebola bomba?
PRVÝ: Alebo sa vám ju podarilo zneškodniť?
ŠTVRTÝ: Je to teda pravý automat na pravé hamburgery?
TRETÍ: Ale kto ho dal objednať?
PIATY: Ak máme dva, tak nám ho firma poslala ako pozornosť?
TRETÍ: To je milé, veľmi milé.
ŠTVRTÝ: Ale taký automat je predsa drahá vec! Ako si taká firma môže dovoliť dať nám jeden z nich úplne zadarmo?
PIATY: Chcú snáď, aby sme si kúpili ďalší - už štvrtý?
TRETÍ: Alebo ho poslali bez objednávky dúfajúc, že im ho zaplatíme?
PRVÝ: Tak to teda nie!
ŠTVRTÝ: To si nemôžeme dovoliť.
TRETÍ: Myslia si, že im naletíme!
ŠTVRTÝ: My však nie sme takí sprostí!
PRVÝ: Nech ho odpracú tam, odkiaľ ho priniesli.
PIATY: A bežte im to povedať hneď.
DRUHÝ: Ale páni! Necháte ma konečne hovoriť?! Ten automat nie je od firmy na hamburgery, nie je v ňom ani bomba! Dokonca v ňom nie sú ani hamburgery.
PRVÝ: Čo v ňom teda je?
TRETÍ: Azda polievky a káva?
DRUHÝ: Nechajte ma dohovoriť! Sú v ňom papiere.
(*Údiv.*)
DRUHÝ: Áno, kúsok papiera s odkazom: Ak máte chuť na hamburger, zájdite si na prvé, alebo na tretie poschodie. Dobrú chuť - SONIA.
PIATY: Dobrú chuť - SONIA?!
ŠTVRTÝ: Načo ho sem nosili, ak nám len odkazujú, že...
TRETÍ: Ticho buďte! Nepochopili ste to?! - Dobrú chuť - SONIA!
PRVÝ: Sonia je asi firma, kde sa pečú žemle, nie?
PIATY: Určite.
DRUHÝ: Tuší niekto z vás, kto to sem poslal?
ŠTVRTÝ: Žiadnu Soniu nepoznám, ale ak má chuť, dám si povedať.
TRETÍ: O to jej asi nejde. Neposiela by taký drahý svadobný dar.
PIATY: Žiadna bomba, žiadne hamburgery, ale Sonia. Pozná niekto z vás nejakú Soniu?
ŠTVRTÝ: Nie je to maďarské meno? Poznal som jednu maďarku, asi tak pred -
DRUHÝ: Nie. Maďarské nie. Meno nám tak či tak nič nepovie. Môže to byť ktokoľvek - aj chlap.
PRVÝ: Chlap Sonia - toho je mi už vopred hrozne ľúto. Asi potrebuje peniaze na umelé kozy - je to dnes drahý špás.

PIATY: Nežartujte.

TRETÍ: Nič viac? Telefón, alebo adresa? Dôvod?

DRUHÝ: Nič! Tí čo to priniesli hneď zmizli. Nechceli ani peniaze, ani žiadny papier. Automat je vcelku funkčný - vhodíte požadovanú mincu a vylezie z neho zdrap papiera. Skúšali sme ho aj otvoriť - vo vnútri je iba nastrihaný papier a tlačiareň. Neostáva nám nič iné, iba čakať.

ŠTVRTÝ: Čakať na čo?

DRUHÝ: Na ďalšiu správu, alebo odkaz.

PIATY: Na ďalšiu bombu.

PRVÝ: Tentokrát, ale pravý.

TRETÍ: To čakanie nás môže prísť celkom drahó - ani sa nenazdáme a nebudeme o sebe vedieť.

DRUHÝ: To je pravda - bomba môže byť na inom mieste!

PIATY: Vybuchne kedykoľvek!

PRVÝ: O desať minút.

TRETÍ: O hodinu.

ŠTVRTÝ: O pár sekúnd!

PRVÝ: O štyri!

PIATY: Tri!!

DRUHÝ: Dve!!!

TRETÍ: K zemi!!!!

(Lhajú si na zem, pauza.)

PIATY: Nič?

ŠTVRTÝ: Nič?

DRUHÝ: Nič.

PRVÝ: Čo keby sme...

TRETÍ: Nie, nie!

PIATY: Ale predsa...

ŠTVRTÝ: Nezmysel!

TRETÍ: Možno naozaj...

PIATY: Neviem...

ŠTVRTÝ: Musíme...

TRETÍ: V žiadnom prípade!

PRVÝ: Poďme!

(Rozutekajú sa prehladnuť celý dom.)

4. obraz

„Dobrá chuť od Sonii“

PIATY: Našli ste niečo?

ŠTVRTÝ: Celá budova je zaplnená tými debilnými odkazmi z toho automatu: Dobrá chuť - SONIA!

TRETÍ (*prichádza*): Našli ste niečo?

PIATY: Všetci sa nám smejú. Všetky sekretárky si stihli zakúpiť ten vtipný letáčik. Myslia si, že je to pomsta opustenej manželky niekoho z nás.

PRVÝ (*prichádza*): Nikto z nás predsa nikdy nebol ženatý.

ŠTVRTÝ: To nám nemusíte hovoriť. Dobre to všetci vieme. Našli ste niečo?

PRVÝ: Myslím, že sa môžeme prihlásiť do súťaže v zbere papiera. Na každom stole je SONIA. Celý dom je hore nohami, a hlavne na štvrtom poschodí majú opäť dôvod k vzbure.

DRUHÝ (*prichádza*): Nieкто prezradil, že v baráku je bomba! Sekretárky sa rozutekali, ľudia zo štvrtého poschodia dali všetci výpoveď. Poštou prichádzajú namiesto listov priania: Dobrú chuť SONIA. Obávam sa, že...

TRETÍ: Len žiadne katastrofické scenáre!

ŠTVRTÝ: Myslím, že SONIA má evidentne nejaký zámer.

PIATY: Bystrá poznámka.

DRUHÝ: Chce nás ... zruinovať?

PRVÝ: To sa snáď ani nedá!

PIATY: Chce nás ... zabiť!

ŠTVRTÝ: Prečo by nás chcela zabiť?

DRUHÝ: Čo môžete vedieť, možno je blázon!

TRETÍ: Úchylka?

PRVÝ: Úchylka!

PIATY: Zabiť nás predsa nie je veľký problém!

DRUHÝ: Stačí nás postrieľať zo strechy vedľajšej budovy!

TRETÍ: Poslať sem bandu vytrénovaných zabijakov!

ŠTVRTÝ: Dať pred dvere mínu!

DRUHÝ: A za dvere - bombu!!

PIATY: Zase bomba??!

TRETÍ: Skúsme odpočítať!

PRVÝ: Päť.

DRUHÝ: Štyri.

TRETÍ: Tri!

PIATY: Dva!!

ŠTVRTÝ (*zasekne sa*): Nič.

PIATY: To je dobre! To je dobre.

DRUHÝ: Zamkli ste dvere?

PRVÝ: Či sme zamkli?

ŠTVRTÝ: No áno! Pýta sa, či ste zamkli!

PIATY: Samozrejme, otázka bola položená na mieste! Zamkol niekto dvere?!

(Všetci sa otočia na TRETIEHO.)

TRETÍ: Či som zamkol? Nóó, asi... pravdepodobne... určite!, áno určite... NIE!

ŠTVRTÝ: Čožel!

PRVÝ: Vy ste nezamkli?!

DRUHÝ: To znamená, že dvere ostali otvorené?

ŠTVRTÝ: Kedykoľvek sem môže ktokoľvek vojsť?!

PIATY: Banda vytrénovaných zabijakov?!

PRVÝ: Ďalšia donáška automatov?!

TRETÍ: Alebo chlapík s bombou!!!

PIATY: Štyri!

DRUHÝ: Tri!

PRVÝ: Dva!!

TRETÍ: Idem zamknúť!!

(Uteká zamknúť.)

PIATY: Čo nám to pomôže, keď zamkne dvere!

DRUHÝ: Budova má osem vchodov!

PRVÝ: Nie je problém dostať sa sem oknom!

ŠTVRTÝ: Alebo cez strechu!

DRUHÝ: Kanalizáciou.

PRVÝ: Cez pivnicu.

ŠTVRTÝ: Výtahom!!!

PIATY: Ako sa dostaneme do výťahu, keď budú dvere zamknuté?!

DRUHÝ: Budova má osem vchodov!

PRVÝ: Nie je problém dostať sa sem oknom!

ŠTVRTÝ: Alebo cez strechu!

DRUHÝ: Kanalizáciou.

PRVÝ: Cez pivnicu!!

ŠTVRTÝ: Výtahom!

PIATY: Výťah predsa nemáme!

PRVÝ: Správne, dal som ho vybúrať.

DRUHÝ: Musia teda po schodoch!

ŠTVRTÝ: Alebo cez strechu.

PRVÝ: Zabarikádujeme schody!

PIATY: A okná!

DRUHÝ: Zamkneme sa v tejto miestnosti!

ŠTVRTÝ: To nie! Dokedy tu chcete čakať?! Zomrieme od hladu!

PIATY: A od smädu.

PRVÝ: Nič iné nám neostáva ako sa poddať.

DRUHÝ: Zaplatiť výkupné.

PIATY: Všetky naše peniaze!

ŠTVRTÝ: Majetky.

PIATY: Ostaneme na mizine.

PRVÝ: Ako žobráci.

DRUHÝ: Na ulici.

ŠTVRTÝ: Kto by čakal takýto smutný koniec.

(Vracia sa TRETÍ, na hlave má mokrú vreckovku.)

PIATY: Čo je, čo sa vám stalo?

DRUHÝ: Dostali vás!!

PRVÝ: Mlátili dubovými obuškami.

ŠTVRTÝ: Nič im nie je sväté!

TRETÍ: Ale nie! Spadol som. Utekal som zamknúť a nedošiel som ani na druhé poschodie. Udrel som si hlavu do dverí, omdlel som, a ležal tam až doteraz.

PIATY: A čo v dome? Kľud?

DRUHÝ: Nikde nikto!

PRVÝ: Ešte neobsadili budovu?

ŠTVRTÝ: Nepoužívajú našu databanku?

PIATY: Neprehliadajú naše kontá?

PRVÝ: Znásilňujú sekretárky!

TRETÍ: Nie. V budove nikto nie je. Nikto - ani sekretárky, ani zabijaci.

Len tých letákov je stále viac a viac. Nakoniec sa v nich udusíme.

Neviem odkiaľ sa berú? Množia sa ako mravce, akoby padali z

neba. Dobrú chuť, s podpisom SONIA.

PRVÝ: Zase tá Sonia?

PIATY: Kto iný - stále je reč o nej.

ŠTVRTÝ: Predsa sa nebudeme báť nejakej ženskej.

DRUHÝ: Samozrejme! Kašlime na ňu! Sme predsa oveľa silnejší!

Keby na to prišlo, ženská neodolá. Jeden z nás ju určite dostane a - prehovorí jej do duše.

PRVÝ: Nech si dá pokoj.

PIATY: Nech sa upokojí.

ŠTVRTÝ: Nemá šancu vyhrať!

TRETÍ: To si musí uvedomiť!

DRUHÝ: Veď to nemá zmysel, aby bola taká tvrdohlavá.

PIATY: Všetko môžeme vybaviť potichu.

ŠTVRTÝ: Bez svedkov.

TRETÍ: Bez zbytočného hluku.

PRVÝ: A bude to omnoho príjemnejšie.

DRUHÝ: Zmyslupnejšie!

PRVÝ: A zmyselnejšie!

TRETÍ: Privedte ju sem!

DRUHÝ: Kto?

PIATY: Nikto z nás predsa vôbec nevie, kde tá ženská vlastne je!

Odkiaľ prišla a čo vlastne chce! Nevieme ani čo chce!

ŠTVRTÝ: Treba sa opýtať, kde býva!

DRUHÝ: Koho, prosím vás! Nikto nevie kde býva.

PRVÝ: Ani či vôbec existuje!

TRETÍ: Čo ak nie!

PIATY: O tom pochybujem! Azda sme si tie papiere vymysleli? A automať na hamburgery?

ŠTVRTÝ: Určite existuje!

DRUHÝ: Sonia.

PIATY: Páni, nech sa prizná ten z vás, ktorý mal nejaký milostný románik. Priznajte sa!

(Dlhá pauza.)

TRETÍ: Nuž... keď je to tak, musím sa priznať - pred tromi rokmi. Vo Švajčiarsku. Boli sme v hoteli Duchamp, pamätáte sa? Tá chyžná - motala sa okolo nás, nosila nám každý deň čistú bielizeň, raňajky rovno do posteľe. Raz som ju takto ráno chytil a zvalil na posteľ. Po chvíli sa prestala brániť a ... tak som ju sfúkol. Ako sviečku.

PRVÝ: To snád' nie! Vy myslíte tu černoookú portoričanku?! Tá chodila s takým výstrihom na prsiach, že jej vždy vyčnievala jedna bradavka.

PIATY: To sem neľahajte! Chyžná z hotela ... To asi nebude ona. Kto ešte. Priznajte sa!

PRVÝ: Chodievam k jednej. Taká, čo k nej môže prísť každý do bytu, a potom si nechá zaplatiť - volá sa Margaretha, necháva sa ale volať Mathy.

PIATY: Tú zhodou okolností poznám aj ja. Tá neprichádza do úvahy. Poznajú ju všetci trochu lepšie zabezpečení ľudia. Čo vy?!

ŠTVRTÝ: Ja ... ja ... ženu som ešte nepoznal.
TRETÍ: To nemyslíte vážne!
ŠTVRTÝ: Naozaj! Nerátal som príležitosť.
PRVÝ: Príležitosť sa vždy nájde. Ak ju hľadáte!
ŠTVRTÝ: Nie som ten typ! Som trochu ... rozumiete ... pri ženách
som trochu ... plachý.
PIATY: V poriadku. Nebudeme vás tým obťažovať. Prepáčte.
ŠTVRTÝ: Ostali ste teda už iba vy!
DRUHÝ: Ja nerozumiem!
PIATY: Len porozmýšľajte!
PRVÝ: Koho ste nám to zavesili na krk!
TRETÍ: Bosorku, na ktorú ste sa vykašľali!
ŠTVRTÝ: Erínyu, fúriu!!
PIATY: A my si to máme odpykať?!
PRVÝ: Byť obeťou jej krvavej pomsty!
PIATY: To sme si od vás nezaslúžili!
TRETÍ: Prečo nás do toho ťaháte, do vašich osobných problémov?
ŠTVRTÝ: Dajte nám teda jej číslo!
PRVÝ: Nech vieme, kde býva!
PIATY: Čo je vlastne zač!
TRETÍ: No tak! Prezradte nám jej celé meno!
DRUHÝ: Ale páni!! Ja ... ja ... so ženami ... rozumiete ... ja som
homosexuál!
(Pauza.)
PIATY: Aha.
ŠTVRTÝ: Prepáčte!
TRETÍ: Bolo to od nás trochu...
PRVÝ: Netaktné.
ŠTVRTÝ: Mali sme byť ohľaduplnejší.
PIATY: Tak či tak, sex s tým nemá nič spoločného. Žiadna žena
nemá dôvod pomstiť sa nám, keďže sme žiadnej skoro vôbec
neublížili.
PRVÝ: Vec sa má teda inak!
TRETÍ: Je to zložitejšie.
ŠTVRTÝ: Komplikovanejšie.
DRUHÝ: A zamotanejšie.
PIATY: Musíme čakať.
ŠTVRTÝ: Snáď sa niečo stane.
PRVÝ: Niečo, čo nám osvetlí celú situáciu.
DRUHÝ: Konkrétnejší list.
TRETÍ: Znamenie.
PIATY: Alebo - bomba!
(Pauza, všetci trpnu a čakajú na výbuch bomby.)
PRVÝ: Prekontrolujeme budovu ešte raz.
TRETÍ: Pozrime sa do všetkých kútov.
ŠTVRTÝ: Prehľadajme sklady.
PIATY: Prelistujme záznamy.
DRUHÝ: Podme!
(Rozutekajú sa na všetky strany.)

5.obraz

Telefón

TRETÍ: Číslo?
PRVÝ (prichádza): Číslo!
PIATY (prichádza): Číslo?
TRETÍ: Číslo!
PRVÝ (prichádza): Číslo!
ŠTVRTÝ (prichádza): Číslo!
TRETÍ: Aj vy?!
ŠTVRTÝ: Aj vy?!
PIATY: Zdá sa, že všetci sme našli -
DRUHÝ: Číslo!
PRVÝ: Čítajte!
DRUHÝ: Nula ...
PIATY: Päť ...
TRETÍ: Nula ...
PIATY: Jedna ...
ŠTVRTÝ: Sedem ...
PRVÝ: Sedem ...
PIATY: Štyri ...
TRETÍ: Dva ...
DRUHÝ: Jedna ...
PIATY: Nula - päť - nula - jedna - sedem - sedem - štyri - dva -
jedna.
DRUHÝ: To isté číslo!
TRETÍ: Všetci!
PRVÝ: Čo budeme robiť?
ŠTVRTÝ: Zavoláme nie?
DRUHÝ: Počkajte! To číslo môže... rozmyslíme si to... aktivovať ...
bombu!
PIATY: To ...
ŠTVRTÝ: Nie je ...
TRETÍ: Isté.
PRVÝ: Musíme to ...
DRUHÝ: Risknúť!
(Všetci postupne vyberajú z vrecák mobilné telefóny, a stojac v
rade čelom k divákovi naraz vytáčajú čísla. Po vyočení chvíľu
trpnu, či nevybuchne bomba, ozve sa však zvonenie. Telefón
chvíľu zvoní, potom ho ktosi zdvihne. Je počuť ženský hlas.)
HLAS: Sonia!
VŠETCI (chvíľu zmätení, potom rozhodne): To sme my.
HLAS: Ja viem. (Pauza.) Trvalo vám to hrozne dlho! Čakám večnosť.
Ste pripravení? (Pauza.) No tak, ste pripravení?
TRETÍ: Čo chcete?!
HLAS: To nebude také jednoduché. Mám pre vás hádanku. Kto je
nevyvrátený z miesta? Kto všade vidí, nepozná prekážky, je
vznešený a krásny? Je všade! Kto je to? Zavolám vám o desať

minút. Mimochodom, ak nebudete vedieť odpoveď, budem musieť, ale o tom až potom.

(Hneď ako dopovie hádanku, ozve sa obsadzovací tón.)

DRUHÝ: Čože?!

PIATY: Povedz to ešte raz!

PRVÝ: Čo je to za nezmysel?

ŠTVRTÝ: Sonia!

TRETÍ: Haló, haló!!!

(Všetci odložia telefóny.)

DRUHÝ: To je hus!

ŠTVRTÝ: Čo je to za nápad s tou hádankou!

TRETÍ: Chce, aby sme sa zbláznili!

PRVÝ: Kašlime na ňu!

PIATY: Je schopná urobiť čokoľvek. Nebadane sa dostala do budovy a podstrčila nám tie čísla. Vedela, že zavoláme! Možno nás aj ... pozoruje!

TRETÍ: To nie je možné!

DRUHÝ: Je to možné. Bolo to aj v tej hádanke - kto všade vidí.

PRVÝ: To s ňou nemá nič spoločné.

ŠTVRTÝ: To nemôžeme vedieť.

PIATY: Kto si to pamätá?

PRVÝ: Kto je ... nevyvrátiteľný z miesta ...

DRUHÝ: Kto všade vidí ...

TRETÍ: Nepozná... prekážky?

PIATY: Musí však byť vznešený a krásny!

PRVÝ: Čo je to za hlúposť!!!

ŠTVRTÝ: Taký človek predsa nemôže existovať!

DRUHÝ: Nehovorila, že je to človek!

TRETÍ: Pýtala sa „Kto?“!

PIATY: Čo urobíme?

TRETÍ: Môže to byť ktokoľvek!

DRUHÝ: Tak trochu premýšľajme!

ŠTVRTÝ: Čo chcete vymyslieť?

PRVÝ: Kto je nevyvrátiteľný z miesta?

ŠTVRTÝ: Je všade! Povedala: „Je všade“!

DRUHÝ: Je to nezmysel - odpoveď neexistuje!

PIATY: Tak premýšľajme! Kto je nevyvrátiteľný z miesta, všade vidí, je krásny a vznešený...

TRETÍ: Možno to nemyslí na jedného. Možno na každú otázku máme odpovedať iným slovom! Napríklad, kto je nevyvrátiteľný z miesta? Slon!

PRVÝ: Kto všade vidí? My!

DRUHÝ: My nie! Vták!

ŠTVRTÝ: Ale prosím vás, páni. To je nezmysel! Musíme nájsť jedinú odpoveď. Je to hádanka a na hádanky existuje vždy iba jediná odpoveď!

PIATY: Je to strašne nudná hra! Lámeme si hlavy a aj tak na to neprídeme, a ona zavolá o desať minút, upozorní nás, že máme na opustenie budovy tri sekundy, a my sa ani nestihneme

prežehnať.

TRETÍ: Hore hlavy, páni. Premýšľajme, čas beží! Kto je nevyvrátiteľný z miesta, všade vidí? Musí to byť niečo ...

DRUHÝ: Veľké!

PIATY: A pevné!

PRVÝ: Dom!

ŠTVRTÝ: Dom predsa nie je vznešený a krásny!

TRETÍ: Mohol by byť!

PIATY: Domy sú všade!

DRUHÝ: Ona asi myslí jeden dom, konkrétny jeden, ako Biely dom, alebo Kremeľ!

ŠTVRTÝ: Kremeľ?

PRVÝ: Musí byť vznešený, krásny a musí všade vidieť.

TRETÍ: Kremeľ predsa nemá oči! Domy väčšinou ne - vi - dia!

ŠTVRTÝ: Možno to myslí metaforicky!

DRUHÝ: Nezmysel!

PIATY: Nepozná prekážky!

PRVÝ: Domy predsa musíte obchádzať. Taký dom nikdy neobíde vás, ak vám stojí v ceste!

TRETÍ: Vznešených a krásnych domov je predsa strašne veľa. V každom meste minimálne .. sedemdesiat.

ŠTVRTÝ: To potom záleží na tom, z ktorého mesta je ona!

DRUHÝ: Nemyslím, že to bude dom, môže to byť čokoľvek iné, veľké, čo všade vidí ...

PIATY: Má rozhľad!

ŠTVRTÝ: No tak, čas nám o chvíľu uplynie - páni!

DRUHÝ: Je to veľké, zároveň vznešené a krásne, všade to vidí a je to všade...

(Zvoní telefón.)

PIATY: To je ona! Páni zle je! Rýchlo, aký je to dom, ktorý je to dom!

ŠTVRTÝ: Nemusí to byť dom, môže to byť kľudne aj socha, alebo... veža, čokoľvek!

DRUHÝ: Veža! Páni, ved' ju máme hneď pod nosom, Eiffelova veža! Je veľká

TRETÍ: A krásna.

DRUHÝ: Je vznešená.

PRVÝ: A máte z nej výborný výhľad!

PIATY: Nepozná prekážky, vždy ju musíte obísť!

ŠTVRTÝ: Je všade, všade je ju vidieť, v ktorejkoľvek časti Paríža ju je vidieť. Je to ona.

(Vyberajú mobilné telefóny.)

HLAS: Tak?

PRVÝ: Je to veža!

TRETÍ: Eiffelova veža!

DRUHÝ: Vedeli sme to hneď, mali ste zavolať aspoň o päť minút skôr.

HLAS: Nemyslím. Mám odtiaľto dobrý výhľad. Rovno vám do okien. A potom, tie zákerné ploštice!

PIATY: Je tam hore. Všetko vidí!

ŠTVRTÝ: Hus! Myslela, že nám prejde cez rozum.
DRUHÝ: Odtiaľ nás pokojne mohla aj odstreliť!
PRVÝ: Veď ona nás stretne!
HLAS: Páni! Prečo ma tak škaredo ohovárate? Prišla som na návštevu a musím čakať vonku! Prečo ma ani nepozvete ďalej?
PRVÝ: Nemáme si čo povedať, madam!
PIATY: Myslím, že bude najlepšie, ak vyklopíte, o čo vám vlastne ide!
HLAS: Chcem sa iba priateľsky porozprávať, to je všetko!
DRUHÝ: My nie sme žiadni priatelia, madam. Obávam sa, že ste naším nepriateľom, a podľa toho sa k vám budeme správať!
HLAS: Dobré teda, páni. Tak vám urobím aspoň jednu láskavosť. Máte problémy na štvrtom poschodí a jeden z vás ho chcel dnes vyhodiť do vzduchu. Urobím to za vás, ak dovoľíte, čo by som neurobila pre priateľov!
DRUHÝ: Počkajte! To nemyslíte vážne!
PIATY: Dohodneme sa.
ŠTVRTÝ: Povedzte kofko chcete.
PRVÝ: Zaplatíme!
TRETÍ: Vyberte si menu - v tej to dostanete - a v hotovosti! Ste predsa maďarka, nie? Tak dostanete tie ... no tie vaše ...
DRUHÝ: Ona nie je maďarka! Sonia nie je maďarské meno!
HLAS: Takže ste sa trošku umúdrili? To je dobre, páni. Nechcem peniaze. Chcem... *(smiech)*
(Obsadzovací tón.)
PIATY: Čo to má byť, madam?
ŠTVRTÝ: Haló!
PRVÝ: Haló! Ste tam?
TRETÍ: Zavesila.
DRUHÝ: Nezavesila. Má mobilný telefón.
PIATY: Aha.
(Pauza.)
ŠTVRTÝ: Posedíme, nie?
(Pauza.)
TRETÍ: Nejakú historku k dobru?
(Pauza.)
PRVÝ: Alebo vtip?
(Pauza.)
PIATY: Stojí tam ešte?
ŠTVRTÝ: Myslíte, že tam dovidím?
DRUHÝ: Keď dovidela ona?
PRVÝ: Asi mala ďalekohľad.
TRETÍ: Ako to myslela s tými plošticami?
DRUHÝ: Neviete, že Paríž je dnes samá špina? Asi sa premnožili.
PIATY: Vylezú si na vežu a odtiaľ sa spúšťajú ľuďom cicať krv. Majú tam lepší výhľad.
ŠTVRTÝ: A širší záber.
PRVÝ: Keď tam tak dlho stála, musela ich stretnúť tisícky.
DRUHÝ: Určite si s nimi dobre poklebetila.

PIATY: A tajne ich svojim dlhým sosákom zbavila všetkej krvi.
TRETÍ: Sonička.
PRVÝ: Sonia, Sonia, Sonička
krčí sa ti tvárička.
Už si celá rozpálená -
od hlavy až po kolená
zožerie ťa kyselina.
(Riekanku si postupne začne pospevovať, až sa pridajú ostatní a pospevujú si s ním. Tma.)

6. obraz

Ploštice

TRETÍ: Kofko ste ich našli?
DRUHÝ: Tri. A vy?
TRETÍ: Iba jednu.
DRUHÝ: Jednu som našiel pod tým zákerným automatom, jednu pri hlavnom vchode a jednu vo výťahovej šachte. Tá ploštica, to je jediné, čo po tom výťahu ostalo.
TRETÍ: Ja som tú jednu našiel vo svojej topánke. Neuveriteľné! Tá ženská sa snáď dostane všade.
DRUHÝ: V topánke? *(Kontroluje si topánky. V jednej z nich nájde malú dierku po vypadnutej ploštici.)* Ááá... bola tu, ale vypadla... Asi keď som sa brodil zručaninami výťahu.
PRVÝ *(prichádza)*: Sedem! Pod zrkadlami tri a vo všetkých záchodoch.
TRETÍ: V záchodoch?
DRUHÝ: Čo máte? Azda... tvrdú stolicu?
TRETÍ: Ako vidím, madam je naša verná a stála spoločníčka.
PRVÝ: Aj do koča, aj do voza.
ŠTVRTÝ *(prichádza)*: Nič.
DRUHÝ: V topánkach ste sa dívali?
ŠTVRTÝ: V akých topánkach?
TRETÍ: Vo svojich topánkach.
ŠTVRTÝ: V mojich topánkach, to snáď... *(Kontroluje topánky.)* To nie je možné, ako ...
DRUHÝ: Jednoducho! Spíte v topánkach?
ŠTVRTÝ: Samozrejme, že nie!
TRETÍ: Tak v noci!
PIATY *(prichádza)*: Tak čo, páni, úlovok?
PRVÝ: Veľký! čo vy?
PIATY: Našiel som ich sto sedemdesiatštyri.
TRETÍ: Čože?!
PIATY: Vo všetkých telefónoch.
DRUHÝ: My máme sto sedemdesiatštyri telefónov? To som naozaj netušil.
PIATY: Do dnešného dňa ani ja.
ŠTVRTÝ: Kontrolovali ste si obuv?
PIATY: Prosím vás, v takejto situácii myslíte na hygienu? Dĺžka je tak či tak zaplavená letákmi s povzbudením do jedla.

PRVÝ: Nie, nerozumiete. Všetci sme našli ploštice aj v našich topánkach.

PIATY: V topánkach?

TRETÍ: Pozrite sa!

PIATY (*kontroluje topánky*): Nič...

DRUHÝ: To nie je možné. Všetci sme mali jednu v topánkach, musíte mať aj vy.

PIATY: Hmm... Musím sa vám priznať. Viete, dnes v noci som nespál doma, ja totiž, istá dáma, teda, nenazýval by som ju tak vznešene, istá... Bol som s kurvou!

ŠTVRTÝ: Dnes v noci?

DRUHÝ: To znamená, že nám ich tam nalepila dnes v noci.

TRETÍ: Už od rána nás počúval!

PRVÝ: Pred kávou!

PIATY: Počas kávy.

TRETÍ: Po káve.

DRUHÝ: No, horšie by bolo, keby sme mali takúto spoločnosť dva dni.

ŠTVRTÝ: Alebo týždeň.

PRVÝ: Mesiac!

PIATY: Čo môžete vedieť. Možno v budove už boli namontované skôr!

DRUHÝ: To nie je možné! Nemohli sa sem dostať, všade je poplašené zariadenie.

TRETÍ: Myslím, že nie je veľmi zložitá zbaviť sa ho.

PIATY: Stačí napríklad vypnúť prúd.

PRVÝ: Ako sa to stalo dnes.

ŠTVRTÝ: Dnes v noci!

DRUHÝ: Všetko teda dnes v noci.

PRVÝ: Celá tá show iba kvôli dnešku?

PIATY: Žiadny únik informácií.

ŠTVRTÝ: Nechce našu databanku?

TRETÍ: Čísla našich účtov?!

DRUHÝ: Nejde jej o burzu?

ŠTVRTÝ: O hodnotu dolára?

PRVÝ: O krachujúce podniky?!

PIATY: O ceny zlata?!

TRETÍ: A nafty?!

DRUHÝ: Nezaujímajú ju kedy skončí vojna?

PRVÝ: A kedy začne nová?

PIATY: A kto bude víťaz?

ŠTVRTÝ: Čo teda vlastne chce, ak ju to všetko vôbec nezaujímajú?!

TRETÍ: Za dva dni mohla vedieť všetko. Všetko o svete. Za dva, možno za tri dni.

PRVÝ: Mať informácie - všetky informácie...

DRUHÝ: A ona o to vôbec nestojí!

ŠTVRTÝ: Hlupaňa.

PIATY: Nevzdelaná opica!

TRETÍ: Kde podela rozum?

DRUHÝ: Sama si je na vine. My ju do ničoho nútiť nebudeme. Predsa jej nebudeme radiť.

PRVÝ: Vymýšľať pre ňu taktiky.

ŠTVRTÝ: A plány.

PIATY: Ak nevie, čo robiť, nech sa nepúšťa do takýchto akcií.

TRETÍ: Nech sedí doma.

PRVÝ: A varí obed - manželovi!

ŠTVRTÝ: Deťom.

DRUHÝ: Môže predsa pozvať svokrovcov.

TRETÍ: Alebo susedku.

PIATY: Blízkych priateľov...

DRUHÝ: Vôbec by sa nenudila.

PRVÝ: Pokazila to.

ŠTVRTÝ: Mohla toho toľko stihnúť!

TRETÍ: Tajne.

DRUHÝ: Nepoznaná!

PIATY: Schovaná za neviditeľnými mikrofónmi a dobre ukrytými kamerami.

PRVÝ: Mohla nás zničiť!

DRUHÝ: Bez toho, aby sme niečo tušili!

ŠTVRTÝ: Mohla nás znemožniť pred svetom!

TRETÍ: A my by sme sa iba nestačili čudovať!

PIATY: A ona to takto pokazí...!

ŠTVRTÝ: Investuje množstvo peňazí.

DRUHÝ: A energie!

PRVÝ: Na nič.

(*Pauza.*)

PIATY: Nezdá sa vám to čudné?

DRUHÝ: Čo?

PIATY: No... neviem. Napadlo mi, že by to nikto nerobil len tak, bez príčiny. Všetky tie letáky a mikrofóny, neuvarený obed... Je nedeľa. Mohla predsa sedieť doma! A potom, povedala predsa, že nechce peniaze. Tak čo teda chce? Možno naozaj nechce ani tajné informácie, dokonca ani moc! Niečo, ale určite chce. Myslíme si, že je hlúpa, ale čo keď nie je! Možno je inteligentnejšia ako my všetci dohromady! A potom, nemôžete vedieť, čo taká ženská urobí. Určite to neskončilo tou hádankou, a potom... tak sa teda vráti! Zavolá alebo príde rovno sem. To nemôžete vedieť! Tak či tak, to čo vlastne chcem povedať je, že to teda nie je len tak, a že aj keď to my nevieme, alebo sme teda na to ešte stále neprišli, ona to ale určite bude vedieť, čo vlastne chce!

ŠTVRTÝ: Aha.

TRETÍ: To čo hovoríte, znie logicky.

DRUHÝ: Samozrejme, je to logické.

PRVÝ: Ak nechce to, čo si myslíme, že chce, chce niečo iné!

PIATY: Určite to, čo chce, nebude nič.

DRUHÝ: Nič predsa nikto nemôže chcieť!

ŠTVRTÝ: Samozrejme, že môže. Ale potom sa musí správať trochu ináč. Len tak by predsa, niekto, kto nechce nič neplytval papierom a nemeral by cestu, a potom, veď je nedefa, čo obed! A všetky tie mikrofóny?

TRETÍ: Viete si predstaviť všetky tie opletačky? Maďarsko je hrozno ďaleko, musela až sem, a potom ,ktovie, či má vôbec auto? Možno šla autobusom, alebo vlakom!

PRVÝ: Ona nie je maďarka! Sonia nie je maďarské meno!

PIATY: A určite prišla lietadlom!

DRUHÝ: Vlastným lietadlom.

ŠTVRTÝ: Parkuje na tajnom mieste!

DRUHÝ: Radary ju minulí, pretože to lietadlo je takmer neviditeľné!

PRVÝ: Je rýchlejšie ako všetky lietadlá.

PIATY: Rýchlejšie ako radary!

ŠTVRTÝ: Rýchlejšie ako svetlo!

TRETÍ: Prosím vás, páni, také lietadlo predsa ani neexistuje!

DRUHÝ: To nemôžete vedieť!

ŠTVRTÝ: Existuje, ale nevieme o tom.

PIATY: Je to novinka!

PRVÝ: Svetová bomba!

DRUHÝ: Vyrobená v Japonsku, alebo v Rusku.

TRETÍ: Máme sa na čo tešiť!

ŠTVRTÝ: Ak má takéto lietadlo, má aj iné veselé hračky!

PIATY: Laserové pušky.

DRUHÝ: Raketové autá.

TRETÍ: Virtuálne helmy ...?!

ŠTVRTÝ: To je niečo iné.

PRVÝ: Tá ženská prišla z Marsu!!

TRETÍ: To nie je možné!

PRVÝ: Je to tak.

PIATY: Tiež som o tom presvedčený.

DRUHÝ: Prišla z Marsu alebo z nejakej inej planéty. Určite nie z Maďarska.

ŠTVRTÝ: Ak nie je pozemšťanka, už vôbec neprídeme na to, čo vlastne chce.

TRETÍ: Akože nie, to je jasné! Chce ovládnuť Zem.

PRVÝ: Zotročiť pozemšťanov.

DRUHÝ: Urobiť si tu kolóniu.

PIATY: A rozpredávať naše majetky.

TRETÍ: Vyvážať do vesmíru drevo!

ŠTVRTÝ: Ropu!

PRVÝ: Zlato!

DRUHÝ: Urán!

PIATY: Rozbehne intergalaxiálny obchod s bielym mäsom!

TRETÍ: S drogami!

ŠTVRTÝ: A zbraňami.

(Pauza.)

PRVÝ: To neznie zle!

DRUHÝ: Nemusí to byť zlý nápad.

TRETÍ: Na druhej strane, prečo nie, že?

PIATY: Keby sa to udržalo v tajnosti.

PRVÝ: Nemusíme všetko hneď vešať na nos politickým funkcionárom, nie?

DRUHÝ: Bol by to taký... malý... obchod.

TRETÍ: Taká fuška bokom!

ŠTVRTÝ: Popri práci.

PIATY: Ako hobby!

PRVÝ: Koníček.

ŠTVRTÝ: Sem - tam.

DRUHÝ: Iba občas.

PIATY: Za hotové.

TRETÍ: Bez nás sa jej to nemôže podariť!

DRUHÝ: Nemá dostatočné známosti.

PRVÝ: Našu databanku.

ŠTVRTÝ: Náš vtip.

TRETÍ: A šarm!

PIATY: Potrebuje úvodný kapitál.

DRUHÝ: Zo začiatku rozbehnúť obchod v malom.

ŠTVRTÝ: Aby to neprasklo.

PRVÝ: Postupne vytvorí infraštruktúru!

TRETÍ: Poprepájať siete.

PIATY: A pôjde to samo.

PRVÝ: Stvoriteľ sa iba díval!

DRUHÝ: A teší sa z dobre vykonaného diela.

TRETÍ: A náš účet rastie!

ŠTVRTÝ: A rastie!

PIATY: Viac si ani nemôžeme priať.

PRVÝ: Kde teda toľko trčí?

TRETÍ: Prečo na seba nechá čakať!

ŠTVRTÝ: So všetkým predsa súhlasíme.

PIATY: Tak načo tie okolky?

DRUHÝ: Stojí tam ešte?

ŠTVRTÝ: Myslíte, že tam dovidím?

PRVÝ: Keď ona dovidela sem?

ŠTVRTÝ: Ona mala ďalekohľad!

DRUHÝ: Veď tam za ňou podme!

TRETÍ: Jasné! Keď ju máme hneď pod nosom, tak tam vybehnime!

PIATY: Pozveme ju k nám a dohodneme podrobnosti.

ŠTVRTÝ: Nič sa nesmie zdržovať.

PRVÝ: Kto jedná rýchlo, nemôže nič stratiť!

TRETÍ: Páni?

(Prikývnu a odchádzajú.)

7.obraz

Nedefný obed

(SONIA prichádza, dáva pokyn, na ktorý sa objaví sedem čašníkov, ktorí prinášajú dlhý stôl a prestierajú k veľkému nedefnému obedu. Na stôl postaví zmenšeninu Eiffelovej veže, asi tak jeden meter

vysokú. SONIA si sadá za vrch stola a čaká na príchod svojich hosťí.
Po chvíli sa objavia piati páni, nahnevaní, že ju nenašli vo veži.
Hneď ako ju zbadajú zneistia.)

TRETÍ: Ako ste sa sem dostali, madam?

DRUHÝ: A čo je prosím, toto? (Ukazuje na stôl.) Nemyslíte si snáď,
že ...

SONIA: Sadnite si, prosím, páni.

PIATY: Ale to predsa ...

PRVÝ: No tak, sadnime si, páni!

(Rozpačito si sadajú.)

SONIA: Dovoľte mi malú pozornosť - nedefný obed! Dúfam, že to chápete, som ďaleko od domova a potrebovala som pre niekoho uvariť nedefný obed. Je to tradícia, môj celoživotný rituál, rozumiete, varím ho od nepamäti. Dnes som teda nemohla urobiť výnimku a pripravila som nedefný obed pre vás, páni. Je to krásne. Ľudia sa zblížia, atmosféra je priam povznášajúca. Nedefný obed búra bariéry. Verím, že neodmietnete moje pozvanie a naobedujete sa so mnou. Nedefný obed je moja slabosť, rozumiete, môj život by bol bez neho fádny a jednotvárný.

ŠTVRTÝ: Ak je tak, madam, musíme prijať ...

DRUHÝ: Čo od nás chcete! Vyklopte to!

PIATY: Prepáčte mu, madam, je trochu hrubý!

SONIA: Pokoj páni. Nebudeme si predsa kaziť túto krásnu chvíľu.

Som presvedčená, že budeme mať ešte čas, porozprávať sa. Zatiaľ však jedzte! (Dáva príkaz a čašníci začínajú nosiť na stôl.)
Je to moja špecialita - hamburgery. Zemle sú dobre prepečené a mäso šťavnaté a lahodné!

TRETÍ: Robíte si z nás ...

PIATY: Dobrú chuť, páni!

(Všetci pomaly začínajú jesť svoje hamburgery. Scéna trvá, až kým ich nezjedia. Jedia so strachom a pomaly. Keď dojedia, čašníci odnášajú prázdne taniere.)

PRVÝ: Tak konečne vyklopte, čo vlastne od nás chcete!

DRUHÝ: Stratili sme s vami množstvo času.

TRETÍ: A neradi by sme, aby to bolo úplne zbytočné.

ŠTVRTÝ: Predpokladáme, že s nami chcete uzavrieť istý obchod.

PIATY: Súhlasíme, ale podmienky určujeme my.

PRVÝ: Okrem toho musíme vedieť, ako ďaleko tá vaša planéta je. Ak by sme mali prerábať na doprave, tak to nemá pre nás vôbec zmysel.

DRUHÝ: Takisto vaša mena. Aká je vaša mena? Platí u vás dolár?

TRETÍ: Čo budete dovážať v k nám?

ŠTVRTÝ: Zmluvy budú pripravovať naši právnici.

PIATY: A hlavne sa nesmieme ponáhľať. Všetko v pohode!

SONIA (smeje sa): Nie som zo žiadneho Marsu, ani inej galaxie.
Prišla som z Maďarska.

TRETÍ: Sonia predsa nie je Maďarské meno.

SONIA: Nie je. A čo?

TRETÍ: Nič, nič.

SONIA: Máte chuť ešte na jeden chod?

PRVÝ: Ďakujeme, myslím, že sme prejedení.

ŠTVRTÝ: A teda sa všetci odoberieme domov!

PIATY: Dúfam, že vás nemusíme odprevádzať, madam!

DRUHÝ: Ak by ste zabúdli, vezmite si taxík.

TRETÍ: Odvezie vás rovno na autobusovú stanicu.

PRVÝ: Alebo ste prišli vlakom?

SONIA: Prišla som lietadlom.

ŠTVRTÝ: Tak prosím, myslím, že preňho nebude problém odviezť
vás aj na letisko. Dovidenia, madam!

SONIA: Tak teda idem páni. Dovidenia!

PIATY: Zabudli ste si kabelku, madam!

SONIA: Ach áno, prepáčte. Podáte mi ju, prosím? Vefmi s ňou ale netraste, je tam nitroglycerín. Poznáte to, nie? Stačí trošku zatriať a po budove neostane ani tehla. No tak, podajte mi ju.

PIATY: Nechcete si ju vziať sama?

TRETÍ: Nie, nie. Radšej si ešte sadnite, máte predsa čas, nie?
Lietadlo vám aj tak letí až... kedy vám vlastne letí... to je vlastne jedno, posedzte ešte.

DRUHÝ: Čo s tou vašou kabelkou...?

PRVÝ: Poprosím taxikára, nech vám ju odnesie na letisko.

ŠTVRTÝ: Tam si ju vyzdvihniete, nie?

PIATY: Nebudete sa predsa trmáčať po Paríži s batožinou!

TRETÍ: To nemôžeme dovoliť!

SONIA: Ste vefmi ochotní, páni, ale radšej si ju vezmem k sebe. Je to zákerná výbušnina a... viete, stačí malý pohyb - nechtiac buchnete do kabelky zadkom a ulica je vyľudnená.

DRUHÝ: Ako ste sa sem teda dostali, madam.

PRVÝ: Keby to bola pravda, tak by ste neboli prešli ani päť metrov!

ŠTVRTÝ: Ulice sú preplnené ľuďmi!

PIATY: Cestou do vás museli naraziť minimálne traja.

TRETÍ: Neveríme vám, madam!

SONIA: Podajte mi ju, teda. Ak ma obviňujete z klamstva, musím položiť svoj život na úkor pravdy a dokázať vám, že to čo hovorím -

PIATY: Vlastne, ak ste šikovná, dá sa sem dostať aj bočnými uličkami!

DRUHÝ: A potom, je to predsa kúsok!

TRETÍ: Žiadne dôkazy nepotrebujeme, madam.

PRVÝ: Všetko je v poriadku!

SONIA: Tak fajn. Určite vás bude zaujímať, prečo som vlastne prišla.

TRETÍ: Ani nie.

DRUHÝ: Nie, nie.

ŠTVRTÝ: Ste vefmi príjemná návšteva a nás teší, že ste nás poctili svojou spoločnosťou.

PIATY: Myslím, že by bolo načas, madam, aby ste nám konečne prezradili účel vášho vpadnutia sem!

SONIA: Nebudem vás teda naťahovať a prezradím vám to.

PRVÝ: Fajn.

DRUHÝ: Sme celí nedočkaví.

SONIA: Tak... Ó, mimochodom, chcete počuť tú báseň?

PIATY: Akú báseň?

ŠTVRTÝ: Čo má byť zasa toto?

SONIA: Vymyslela som báseň. Tam hore, je tam nádherný výhľad a človek sa cíti taký slobodný. Cítila som, že potrebujem napísať báseň a rozdať, to, čo cítim všetkým ľuďom. Dovoľte mi zarecitovať vám ju.

TRETÍ: Horíme nedočkovosťou, madam.

SONIA (*báseň adresuje hlavne PRVÉMU*): Tak ...

Zhodím zhora z veže

dva obrovské nože.

Nestihneš sa ani diviť -

na dve rozpárajú ti riť!

PRVÝ: Očarujúce!

TRETÍ: O čo vám ide, madam.

ŠTVRTÝ: Myslím, že vaša báseň je veľmi zábavná.

PIATY: Ale z rytmického hľadiska, by bolo predsa vhodné doporučiť isté zmeny.

SONIA: Som len začínajúca poetka.

PRVÝ: Máte pred sebou veľkú budúcnosť!

DRUHÝ: Naťahujete nás tu ako gumičky od fliaš na zaváranie, madam. Bolo by viac ako vhodné, aby ste nám konečne prezradili účel vašej návštevy a spoločne s nami sa pokúsili vyriešiť váš problém, pretože sa obávam, že vaše správanie presahuje hranice únosnosti, čím chcem povedať, madam, že sa obávam, že nie ste normálna!

TRETÍ: Úchylka, samá úchylka!

SONIA: Nesnažte sa ma rozčúliť. Myslím, že zabúdate, čo som si so sebou doniesla v kabelke miesto šminiek! Stačí malý záchvev a spamätáte sa až na druhom svete! Okrem toho nemám rada, ak sa na mňa robí nátlak. Ak chcem, nepoviem vám nič! Až keď ja budem mať chuť, budeme sa rozprávať. Máme predsa čas, nie? Nechystám sa odcestovať tak skoro! (*Odchádza, nechavajúc na okraji stola svoju kabelku.*)

PRVÝ: Zabudli ste ...

PIATY: Čo s tým budeme robiť?

DRUHÝ: Hlavne sa nepribližujte k stolu!

TRETÍ: Vôbec by sme sa nemali hýbať.

ŠTVRTÝ: Privedte ju späť!

PRVÝ: Chodte vy!

PIATY: Nehýbte sa! Pozrite, tá kabelka je úplne na kraji stola. Mohla kedykoľvek spadnúť!

DRUHÝ: Tá ženská je blázon!

TRETÍ: Úchylka, samá úchylka!

PRVÝ: Nieкто sa musí prepracovať k stolu a posunúť ju do stredu.

Tak si budeme istí, že nespadne.

ŠTVRTÝ: Chodte vy! Ste zručný.

DRUHÝ: To je úplne jedno, kto pôjde, tak či tak, sme v riziku všetci!

PIATY: Tak teda. Vy stojte, ja sa pomaly začnem presúvať k stolu.

(*Pomaly sa presúva k stolu.*)

TRETÍ: Budte opatrní! Chodte pomalšie!

(*PIATY sa potkne, vyvráti stôl, v tom sa rozbehne ŠTVRTÝ a zachytí padajúcu kabelku vo vzduchu. Ostatní si líhajú na zem a prikrývajú si hlavy rukami. Chvíľu je ticho. ŠTVRTÝ zhrozene drží kabelku a trasie sa strachom.*)

ŠTVRTÝ: Čo... mám... robiť?

DRUHÝ: Stojte!

PIATY: Položte ju na zem!

PRVÝ: Nie, nehýbte sa!

TRETÍ: Vyhodte ju von oknom!

DRUHÝ: Nie! Postavte ju jemne do rohu miestnosti!

PRVÝ: Nie! Nehýbte sa!

ŠTVRTÝ: Tak čo mám robiť!

PIATY: Preboha nekričte!

DRUHÝ: Stojte!

ŠTVRTÝ: Dokedy budem takto stáť?!

PRVÝ: Chvíľu...

TRETÍ: Len kým niečo nevymyslíme!

ŠTVRTÝ: Dlho to nevydržím!

DRUHÝ: Hlavne to nepustíte na zem.

PIATY: Držte ju pevne!

ŠTVRTÝ: Čo keby som skúsil ... viete, nemusí to byť pravda a tá kabelka môže byť prázdna! Hodím ju na zem a necháme osud, nech si robí, čo chce!

PRVÝ: Preboha!

DRUHÝ: To nemyslíte vážne!

PIATY: Vy nás chcete zabiť!

TRETÍ: Počkajte! My opustíme budovu a vy si to kľudne môžete skúšať aj dvadsaťkrát.

DRUHÝ: Vlastne - áno.

(*Všetci páni až na ŠTVRTÉHO sa potichúčky vytratia. On stojí sám, až kým sa svetlá nestiahnu do tmy.*)

8. obraz

Eiffelova veža

(*Na javisku nie je stôl iba stoličky, na ktorých sedia všetci páni so zviazanými rukami. SONIA stojí pred nimi a líči sa šminkami, ktoré vybrala z kabelky. Keď sa dolíči, odloží ich späť do kabelky.*)

TRETÍ: Nemôžete nás tu predsa držať do nekonečna.

PIATY: Ruky mi začínajú trpnúť - čo keď budem celý život chromý? Zaplaťte mi odškodné?

PRVÝ: Zbytočne si vrstvíte na ksichte tie farby, aj tak -

SONIA: Ticho!!

(*Chvíľu je ticho.*)

ŠTVRTÝ: Čakáte na princa, čo príde koňmo?

DRUHÝ: Viete že vôbec nie je štýlové takto nás tu držať?

TRETÍ: Pochopte, mali by ste dôsledne držať image a -

SONIA: Zavrite zobák!

PIATY: No to už je priveľa, nemyslíte?!

SONIA: Sama rozhodnem za vhodné, čo je priveľa. Rozhodla som sa odrezať vám všetkým... uši! Musíte byť zviazaní, pretože operácia by mohla byť vcelku bolestivá a preto by ste sebou eventuálne my - ka - li. Mykanie teda vôbec nie je na mieste.

ŠTVRTÝ: My -ka -li?

PRVÝ: Odrezať uši?!

DRUHÝ: To ale vôbec nie je dobrý nápad!

PIATY: Bez uší by sme predsa - nepočuli!

TRETÍ: A tým pádom by sme boli hluchí.

DRUHÝ: A čo by ste z nás, hluchých, potom mali?

ŠTVRTÝ: Koniec randy!

PRVÝ: Všetkým špásom...

PIATY: Mnohí z nás by určite zomreli!

TRETÍ: A to vy predsa vôbec nechcete.

DRUHÝ: Zvykli sme si na seba!

ŠTVRTÝ: Smútili by ste za nami.

PRVÝ: Je ťažké zvykať si na odlúčenie od priateľa!

PIATY: To si musíte uvedomiť v prvom rade.

TRETÍ: Sme zohraná šesťka!

DRUHÝ: Ostaňte tu s nami.

ŠTVRTÝ: Myslím, že vaša pomoc nám bude veľmi užitočná!

SONIA: Ja si zasa myslím, že tu vás vôbec nebudem potrebovať.

Pomôžem si sama. A s nikým sa nebudem musieť deliť!

PIATY: To nejde, madam, nepoznáte tajné heslo k počítačom!

SONIA: Sekretárky mi ho prezradia.

TRETÍ: Nie ku všetkým, madam!

DRUHÝ: Bez nás to nejde!

PRVÝ: Nemáte potrebné konexie!

ŠTVRTÝ: A odporúčania!

PIATY: Vlády okolitých štátov budú protestovať!

TRETÍ: Nás volili najvyšší štátni činitelia!

DRUHÝ: Riadiť svet je jedným z najzložitejších povolaní.

PRVÝ: Ani trochu to nie je zábavné.

ŠTVRTÝ: Je to hrozná nuda!

TRETÍ: Na to sa nedá zvyknúť si!

PIATY: Ste zvyknutá na večierky a plesy!

DRUHÝ: Užívajte si!

ŠTVRTÝ: Dáme vám peniaze.

PRVÝ: Viac, ako sa dá vôbec minúť!

TRETÍ: Dohodneme sa!

SONIA: Nechcem peniaze!

ŠTVRTÝ: Tak čo teda chcete?!

SONIA: Chcem, aby ste mi pomohli zorganizovať krádež!

PRVÝ: A to má byť zasa čo?!

PIATY: Opäť jeden z výmyslov rozmarnej dámy?

SONIA: Nie. To je ten dôvod, prečo som tu!

TRETÍ: Krádež?

SONIA: Áno, krádež.

DRUHÝ: A čo je to za predmet, ktorý má byť vami, s našou pomocou ukradnutý? Samozrejme, ak to nie je tajomstvo.

SONIA: To je predsa jednoduché, nie? Chcem, aby ste mi pomohli ukradnúť Eiffelovu vežu!

9. obraz

Plán

PIATY: Ten plán je šialený!

ŠTVRTÝ: Madam, uvedomujete si, čo to znamená? Je to riziko, veľké riziko!

DRUHÝ: Môžeme prísť o reputáciu!

PRVÝ: Zamestnanie!

TRETÍ: Možno aj o život!

PIATY: Ten plán - to je bláznovstvo!

SONIA: Ale páni! Čoho sa báť! Zvládneme to. Nikto si nič nevšímne.

PIATY: To je možné! Kto by si všimol, že zrazu zmizla Eiffelova veža, že? Je to úplne jednoduché - strčíme ju do vrecka a nasadneme do rýchleho auta!

SONIA: Všetko som dobre premyslela! Môj plán nám nič nemôže prekaziť. Ak nepôjde v celom Paríži prúd, noc schová celú akciu a všetko vybavíme bez svedkov, a potichu.

DRUHÝ: Samozrejme, že potichu. Nikto by predsa nevenoval pozornosť päťdesiatim tichučkým vrtulníkom, šepotom sa vznášajúcim tmou!

SONIA: No tak. Nebuďte detinský!

ŠTVRTÝ: Dali sme sa nahovoriť na peknú blbosť.

DRUHÝ: Stačí, že sa nejakému aktívnemu idiotovi podarí opraviť poistky.

PRVÝ: Alebo na nás rozospatá dôchodkyňa pošle bandu doliezavých policajtov!

TRETÍ: Národnú gardu.

ŠTVRTÝ: Prípadne jednotky NATO.

PIATY: Určite sa nájde nejaký snaživec, ktorému sa odlietajúca Eiffelova veža nebude zdať.

SONIA: Prosím vás! Poznáte predsa ľudí. Sú pasívni! Som presvedčená, že si budú myslieť, že je to nejaká oficiálna, užitočná, pamiatkovým ústavom organizovaná záležitosť.

PRVÝ: Potom je všetko v poriadku!

DRUHÝ: Nemáme sa čoho obávať.

TRETÍ: V podstate, ak to tie vrtulníky neunesú, tak nám to prinajhoršom spadne.

ŠTVRTÝ: To nie je problém. Naložíme ju znova.

PIATY: A učiť kľučkovať medzi komínmi sa budú učiť s maketou.

DRUHÝ: Napríklad s tou, ktorou ste nám ozdobili nedefný stôl.

TRETÍ: Laná budú určite tiež dosť pevné. Trénovali s nimi predsa horolezci a udržali ich, tak čo?

PIATY: Preboha, ale čo keď začne pršať?

DRUHÝ: To je pravda, s tým nepočítate!
PRVÝ: Nad Parížom sa zhromaždia mračná!
ŠTVRTÝ: Začnú sa z neho valiť hektolitry vody!
TRETÍ: Obrovská prietrž!
PIATY: A hromy!!
ŠTVRTÝ: Stačí, aby jeden z nich zasiahol letiaci vrtulník a je po všetkých!
ŠTVRTÝ: Výbuchy!
DRUHÝ: A oheň!
PRVÝ: Čo oheň, požiar!!
TRETÍ: Celý Paríž v plameňoch!
PIATY: To si radšej ani nepredstavujem!
TRETÍ: Čo ale bude s nami? Ako sa odtiaľto dostaneme von?! Výťah sme dali vybúrať a môže sa stať, že po schodoch to nestihneme!
DRUHÝ: Zhoríme tu a celá budova s nami!
ŠTVRTÝ: Všetky počítače!
PRVÝ: Databanky!
PIATY: A sekretárky!
SONIA: Nezdá sa vám to byť trochu pritiahnuté za vlasy, čo mi tu rozpráivate? Dážd' predsa vôbec nevdá. Naopak, aspoň sa na uliciach nebudú zdržiavať hlúčky ožratých darmožráčov! Dokonca som presvedčená, že ak príroda stojí na našej strane, v ten večer bude v Paríži minimálne zemetrasenie alebo výbuch sopky!
ŠTVRTÝ: Tu predsa žiadna sopka nie je!
PIATY: Tiež si to myslím.
DRUHÝ: Keby tu bola sopka, ľudia by sa odsťahovali!
PRVÝ: Samozrejme! Čo sú to za nápady, madam! Obávam sa, že nás chcete oklamať a podviesť!
TRETÍ: Je to podraz! Som o tom presvedčený, že je to podraz! Zemetrasenie a výbuch sopky - na to vám teda nenaletíme, madam!
PIATY: V Paríži nebolo zemetrasenie snáď nikdy, nehovoriac o tom, že tu žiadna sopka nie je!
DRUHÝ: Ale to si píšete, madam, že ak je to naozaj podraz, odhodíme tú vašu vežu do mora a nikto ju už odtiaľ nedostane!
SONIA: Bravó! O to práve ide! To predsa od vás chcem!
ŠTVRTÝ: Čože?
DRUHÝ: Obávam sa, madam, že vám nerozumiem.
PRVÝ: Mohli by ste to zopakovať?
SONIA: Bravó! O to práve ide! To predsa od vás chcem!
TRETÍ: Madam! Tak teraz už vážne. Vysvetlite nám to?
SONIA: Čo na tom treba vysvetľovať? Jednoducho vezmeme Eiffelovu vežu, zavesíme ju na hŕb vrtulníkov a odnesieme ju ďaleko do Atlantiku, kde ju navždy pochováme do hĺbín mora medzi medúz a sardinky.
PIATY: To nemyslíte vážne?!

ŠTVRTÝ: Humor, madam?

SONIA: Prosím vás prestaňte už! Buď urobíte, čo vám poviem, alebo všetko vyriešite inou, pre vás menej priaznivejšou cestou!
TRETÍ: Madam, ale prečo? Prečo chcete ukradnúť Eiffelovu vežu zo stredu Paríža a preniesť ju do stredu Atlantiku?! Nemyslíte, že sa tu vyníma lepšie?

(Sonia na neho krivo pozrie.)

Teda, je možné, že sa naozaj bude vynímať lepšie tam, keď sa to tak vezme. Bude na ňu lepší výhľad. Všade okolo iba samá voda. Ten Atlantik je sám o sebe strašne nezaujímavý a nudný! Spesťrenie príde určite vhod.

DRUHÝ: V podstate je to logické. Teda, prečo nie, že? Eiffelova veža uprostred Atlantiku, to je celkom fajn! Ale prečo 3 000 metrov pod vodou?! Prečo 3 000 metrov pod vodou?!

PRVÝ: Nemyslím, že by ryby rozumeli umeniu!

PIATY: A potom, čo na to povedia ochranári? Pri páde by veža mohla spôsobiť morským živočíchom značné zranenia!

SONIA: To nechajte na mňa, páni.

ŠTVRTÝ: Tak to rovno nechajme na vás všetko!

SONIA: Už zase?!

TRETÍ: Madam! Obávam sa, že naše názory na život sa značne rozchádzajú! Dovalíte sa sem v pokojné nedeľné ráno, urobíte okolo seba veľké HALÓ, a potom od nás chcete, aby sme vám pomohli ukradnúť zo stredu Paríža Eiffelovu vežu. Všetko je v podstate logické, až na to, že od nás chcete, aby sme ju pochovali uprostred oceánu. Možno aj toto je logické, ale madam, dovoľujem si upozorniť vás, že my tomu zatiaľ ešte stále ne - ro - zu - mie - me!!

PRVÝ: Nehcete zamestnať radšej Davida Copperfielda?

SONIA: Pracovala som ako agentka. Bola som nasadená v Paríži. Špionáž! Poznáte to slovo? Špionáž. Večierky a plesy, veľká spoločnosť a peniaze, veľa peňazí! Mám na to talent - pochopte. Som predurčená byť agentkou. V úzkych kruhoch mi nehovorili ináč ako „Sonia - agentka“. „Sonia - agentka“, vznešená a krásna, nepozná prekážky - „Sonia-agentka“! Dovidela som všade. Všade, rozumiete? Nič mi neušlo! Aj o vás viem všetko! Mimo chodím, viete prečo sa búria na štvrtom poschodí? - Jednoducho nie ste schopní už piaty rok opraviť klimatizáciu. Je tam hrozná zima! O tom ale vy asi nemáte šajnu. Ja som bola postrachom, moje meno poznal každý - Sonia-agentka! Svet sa zmenil a špióni prišli o zamestnanie. Vykopli ma, pretože - čo už by som robila, nie?! Sonia-agentka môže ísť do starého železa. Svet špiónov nepotrebuje! Svet sa mylí, ale ja nikoho presvedčať nebudem. Chcem sa pomstiť! Teraz, keď mi vzali moju prácu a môj byt v Paríži, keď som chudobná a nepotrebná, začínam toto mesto nenávidieť. A vežu nenávidím najviac! Každý deň som ju vídala. Trčí, dvíha sa do neba a každý o nej vie. Ja som ale lepšia! Keď odchádzam ja, musí odísť aj ona! Sonia - agentka neodíde potichu! A vy mi pomôžete!

PIATY: Aha.

ŠTVRTÝ: Tak vy žiarlite na Eiffelovu vežu.

DRUHÝ: Zaujímavé.

PRVÝ: Dojímavé!

TRETÍ: Ženy, ženy...

SONIA: Kedy začneme?

DRUHÝ: Kedy začneme?

PRVÝ: Trebárs hneď.

SONIA: Dnes večer!

ŠTVRTÝ: To nemôžeme stihnúť! Všetko zorganizovať, pripraviť, zohnať pilotov!

SONIA: Nebojte sa. Hneď ráno som poslala všetkých vašich šóferov po vrtuľníky.

PRVÝ: A - ha.

SONIA: Sú pripravení a čakajú na váš pokyn.

ŠTVRTÝ: Odkiaľ ste vedeli, že naši šóferi sú zároveň aj našimi pilotmi?

SONIA: To nie je dôležité! Počkáme na zotmenie, a v noci...

TRETÍ: Šialenstvo!

DRUHÝ: No! Aspoň to budeme mať rýchlo z krku.

PRVÝ: Dá sa povedať, že jednáme rýchlo.

ŠTVRTÝ: Sme dynamickí!

PIATY: A pohotoví.

DRUHÝ: Dokážeme sa okamžite zmobilizovať.

TRETÍ: A obdivuhodne rýchlo - jednať!

PRVÝ: Sme veľmi šikovní!

DRUHÝ: Sme obdivuhodní!

SONIA: Áno, ste. Ste skvelí!

PIATY: Myslíte?

SONIA: Som o tom presvedčená.

ŠTVRTÝ: Sme neskutočne rýchly.

DRUHÝ: A vždy vieme, čo robiť.

SONIA: Áno, áno je to tak.

PRVÝ: Tak rozdeľme potrebné príkazy!

PIATY: Rozdeľme ďalšie úlohy.

TRETÍ: Určme postup!

DRUHÝ: Nech je to vykonané precízne!

ŠTVRTÝ: A dôsledne!

10. obraz

Akcia

(Páni a SONIA čakajú na priebeh akcie. Ponevierajú sa po javisku, sú nervózni a nedočkaví. Nehovoria medzi sebou, iba sa prechádzajú, sem tam si niečo pošepkajú. SONIA sa líči šminkami, keď sa dolíči, vloží šminky späť do kabelky. Tma.)

11. obraz

Pred rannou kávou

(Na scéne v pozadí už nie je Eiffelova veža.)

PRVÝ: Potrebujem šófera! Okamžite potrebujem šófera!

TRETÍ: Prečo ešte nie je hotová káva? Kto má dnes variť kávu?

DRUHÝ: Moje nové topánky! Čo povieť na moje nové topánky?

TRETÍ: Sú OK. Nemáte dnes variť kávu?

DRUHÝ: Myslíte? Nie, ja nie. Varil som pred dvoma dňami.

(Odchádza.)

ŠTVRTÝ: Na štvrtom poschodí je zasa vzbura. Dám ich všetkých vyhodiť! (Uvidí TRETIEHO.) Varíte kávu?

TRETÍ: Ja nie. Nevaríte náhodou kávu vy?

ŠTVRTÝ: Ja? Ach áno, prepáčte. Bol by som zabudol. Už sa do toho idem pustiť. (Spolu s TRETÍM odchádzajú.)

PIATY (prichádza): Je hotová káva? Je hotová káva?! Je tu vôbec niekto, kto mi odpovie?!

ŠTVRTÝ (prichádza): Káva bude čo nevidieť.

PIATY: To je dobre, to je dobre!

DRUHÝ (prichádza): Páni! Sme tu všetci? Mám pre vás prekvapenie!

PIATY: Nuž - vravte!

DRUHÝ: Dostali sme darček!

ŠTVRTÝ: Darček?

DRUHÝ: Práve sme obdržali nový a nádherný automat na hamburgery! Doniesli ho na druhé poschodie, a má väčší výber, ako ten prvom, dokonca väčší, ako ten na štvrtom! To ale nie je všetko! Všetky hamburgery z neho vychádzajú zabalené v nádhernom papieri s nápisom - Dobrú chuť praje Sonia!

PIATY: Je tam bomba?

DRUHÝ: Nie!

ŠTVRTÝ: Sú v ňom - mikrofóny?

DRUHÝ: Nie!

TRETÍ: Páni! Mám pre vás niečo!

(Prináša hamburgery zabalené v papieri, na ktorom je motív Eiffelovej veže a nápis: "Dobrú chuť praje Sonia!" Každému rozdá po jednom.)

PIATY: Pozorné, veľmi pozorné!

ŠTVRTÝ: Páni, dajte si!

DRUHÝ: Dobrú chuť!

(Jedá, pauza.)

TRETÍ: Mimo chodom - Sonia teda je maďarské meno!

PIATY: Áno, mali ste pravdu.

ŠTVRTÝ: Aj tak je to zvláštne. Kto by bol povedal, že Sonia bude maďarské meno.

TRETÍ: Akože kto?! Ja som to hovoril! Od začiatku som hovoril, že Sonia je maďarské meno!

PIATY: Vlastne ... áno.

ŠTVRTÝ: Áno.

PRVÝ: Prvé poschodie! Prvé poschodie!

TRETÍ: Čo je s prvým poschodím?

PRVÝ: Prvé poschodie! - Zmizlo!

PIATY: Čože???

PRVÝ: Prvé poschodie zmizlo! Jednoducho zmizlo! Nie je. Vôbec nie je!

ŠTVRTÝ: Ale prosím vás, ste trochu vyčerpaný!

PRVÝ: Myslím to vážne! Prvé poschodie zmizlo! Chcel som zísť dole, ale tam nie je nič! Vôbec nič!

DRUHÝ: Na čom teda stojí budova, ak tam nič nie je?

PRVÝ: Neviem! Ale naozaj tam nič nie je. Jednoducho nič! Vôbec nič.

TRETÍ: Nezmysel, na niečom predsa budova musí stáť!

PIATY: Ináč by spadla!

ŠTVRTÝ: Potrebuje prvé poschodie, ak má ďalšie štyri!

PRVÝ: Ja viem. Naša ale nemá prvé poschodie!

PIATY: To nie je možné!

ZVUK (*postavy v hre naňho nereagujú*): Kritická chyba DOS - u. Váš systém je preťažený!

PRVÝ: Verte mi, prosím vás, verte mi. Alebo sa choďte pozrieť! Sami uvidíte, že naša budova nemá prvé poschodie. Je to záhada, veľká zá - ha -

(PRVÝ *zmizne*.)

DRUHÝ: Čo to bolo?

ŠTVRTÝ: Zmizol!

PIATY: Haló! Ozvite sa, kde ste!?

TRETÍ: Zmizol. Videl som to. Normálne zmizol!

DRUHÝ: To je čudné!

ŠTVRTÝ: Nemohol predsa zmiznúť úplne. Asi zmizol len na chvíľu, myslím tým, že zmizol iba trochu!

PIATY: Podľa mňa zmizol navždy!

TRETÍ: Zmizol navždy?!

ŠTVRTÝ: Zájďte sa pozrieť, ako je to s tým prvým poschodím. Niečo sa tu deje.

DRUHÝ: A... on?!

ŠTVRTÝ: My tu naňho počkáme.

ZVUK: Kritická chyba DOS - u. Váš systém je preťažený!

(DRUHÝ *zmizne*.)

PIATY: Čo to bolo?!

TRETÍ: Išiel sa pozrieť na prvé poschodie.

ŠTVRTÝ: Podľa mňa - zmizol!

PIATY: Ako ten...

TRETÍ: Asi išiel hrozne rýchlo, a my sme si to nevšimli.

ŠTVRTÝ: Videl som na vlastné oči, ako zmizol!

PIATY: Prosím vás, azda mi nechcete nahovoriť, že tu straší!

TRETÍ: Idem sa pozrieť na prvé poschodie! (*Odchádza*.)

ŠTVRTÝ: To nebol dobrý nápad. Čo ak zmizne ... aj ... on!

PIATY: Nezmysel! Obaja náhle odišli a my sme to nestihli zaregistrovať. Budova musí mať prvé poschodie, ináč by spadla, rozumiete?

ZVUK: Kritická chyba DOS - u. Váš systém je preťažený!

PIATY: Spadla by!

ŠTVRTÝ: Tak teda počkajme, ale je to čudné!

(*Dlhá pauza*.)

ŠTVRTÝ: Nepôjdeme sa... pozrieť, možno potrebujú pomoc!

PIATY: Neviem, skúsme to, poďme!

(*Odídu a o chvíľu sa vrátia*.)

PIATY: To nie je možné!

ŠTVRTÝ: Záhada!

PIATY: Pochopím, že zmizne prvé poschodie. V podstate je to logické. Mohlo sa prepadnúť pod zem alebo sa jednoducho stratiť! Ale ako môže zmiznúť druhé a tretie! Na čom teda budova stojí!

ŠTVRTÝ: A potom, kam sa prepadli oni!

PIATY: Záhada!

ŠTVRTÝ: Zmizlo prvé poschodie, zmizol aj...

PIATY: Zmizlo druhé poschodie, zmizol...

ŠTVRTÝ: Takže teraz zmizne štvrté, a ...

PIATY: Zmiznete aj vy!

ŠTVRTÝ: Ja??!

PIATY: Vy!

ŠTVRTÝ: A potom vy...?

PIATY: Dom zmizne? Celý dom zmizne? Čo je to za zákernú hru?

Ako môžeme zmiznúť? ZVUK: Kritická chyba DOS - u. Váš systém je preťažený! Vypnite nejakú aplikáciu!

(ŠTVRTÝ *zmizne*.)

PIATY: Hej! Kam ste odišli! Vráťte sa! Predsa ma tu nechcete nechať samého! No tak! Preboha!

(*Odbehne sa pozrieť či tam je ešte štvrté poschodie*.)

To nie je možné! Ako môže z celej budovy ostať iba piate poschodie?! Na niečom predsa musí stáť! Minimálne na základoch. Verím tomu, že ostatné poschodia nie sú potrebné, ale zem, zem je potrebná, ... a potom ako sa dostanem von! Haló! Kde ste kto?! Ako sa dostanem von! Výťah nemáme a schody zmizli s poschodiami! Čo tu budem sám robiť! No tak páni, dosť bolo špásov, vráťte sa! To nie je možné! To nie je možné!

ZVUK: Kritická chyba DOS - u. Váš systém je preťažený! Vypnite nejakú aplikáciu! Kritická chyba DOS - u. Váš systém je preťažený!

(*Tma*.)

KONIEC